

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1513/07
11.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.491/07 od 28.06.2007. godine, u sednici održanoj 11.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.491/07 od 28.06.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P.1.br.1214/06 od 07.03.2007. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se poništi kao nezakonito rešenje direktora tuženog od 30.07.2005. godine, kojim je tužilji otkazan ugovor o radu, kao i zahtev da sud obaveže tuženog da je vrati na rad sa svim pravima iz rada i po osnovu rada, počev od dana prestanka radnog odnosa, dok je stavom drugim izreke obavezana tužilja da tuženom naknadi troškove parničnog postupka od 36.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.491/07 od 28.06.2007. godine, žalba tužilje je odbijena kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.399. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br.125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz čl.361. stav 2. tač.9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tač.12. istog stava, na koju se u reviziji ukazuje, jer pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama saglasno utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima.

Prema činjeničnom stanju na kome je zasnovana pobijana odluka, tužilja je bila u radnom odnosu kod tuženog, na neodređeno vreme. Dana 31.08.2003. godine, u prisustvu direktora tuženog, potpisala je izjavu o prestanku radnog odnosa, a posle toga nije dolazila na posao niti izvršavala bilo kakve radne obaveze kod tuženog. Pobijano rešenje o otkazu ugovora o radu, na zahtev tužilje, doneto je tek 30.07.2005. godine, a nadležnom Fondu za obavezno socijalno osiguranje uplaćeni su doprinosi za tužilju do donošenja pobijanog rešenja.

Pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo, kada su na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja odbili tužbeni zahtev kao neosnovan, nalazeći da je rešenje od 30.07.2005. godine, o prestanku radnog odnosa tužilji na njen zahtev, doneto u zakonitom postupku.

Naime, zaposleni ima pravo da poslodavcu otkaže ugovor o radu, u pismenom obliku, najmanje 15 dana pre dana koji je naveo kao dan prestanka radnog odnosa, prema odredbi čl.100. stav 1. i 2. Zakona o radu ("Sl.glasnik RS" br.70/01 i 73/01), koji je bio na snazi u vreme kada je tužilja podnela tuženom pismeni zahtev za otkaz ugovora o radu (31.08.2003. godine). Na isti način, pravo zaposlenog da poslodavcu otkaže ugovor o radu regulisano je i odredbom čl.178. stav 1. i 2. važećeg Zakona o radu ("Sl.glasnik RS" br.24/05). Pri tom, sudovi su utvrdili da tužiljin zahtev od 31.08.2003. godine nije dat pod pretnjom, prinudom, pod dejstvom prevare ili dovođenjem u zabludu.

Imajući u vidu da tužiljin zahtev za prestanak radnog odnosa predstavlja izraz njene slobodne volje, a da zakonom nije ograničen rok u kome poslodavac može doneti rešenje o prestanku radnog odnosa na osnovu pismenog zahteva zaposlenog, to Vrhovni sud nalazi da je pobijano rešenje tuženog od 30.07.2005. godine pravilno doneto, primenom navedenih zakonskih odredaba.

Navodima u reviziji kojima se ističe da je tužilja povukla svoj zahtev za prestanak radnog odnosa osporava se utvrđeno činjenično stanje, što u postupku po reviziji, prema čl.398. stav 2. ZPP, nije dozvoljeno.

Na osnovu čl.405. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Preddsednik veća, sudija

Presestnik veča-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg